

فصلنامه علمی- پژوهشی زبان پژوهی دانشگاه الزهراء(س)

سال هفتم، شماره ۱۶، پاییز ۱۳۹۴

نقش تغییر موضوع و نقض اصول گراییس توسط متهم در بازجویی‌ها: مطالعه موردی در آگاهی تهران بزرگ

نگار مؤمنی^۱

سیروس عزیزی^۲

تاریخ دریافت: ۹۰/۱۱/۱۵

تاریخ تصویب: ۹۴/۱/۱۷

چکیده

زبان‌شناسی حقوقی شاخه‌ای نوین و میان‌رشته‌ای از زبان‌شناسی کاربردی و حقوق است که با استفاده از ابزارهای زبانی و شواهد زبان‌شناسی به تجزیه و تحلیل کارشناسانه متون گفتاری و نوشتاری پرداخته و به پلیس و قضات در کشف حقیقت در دعاوی حقوقی یا اثبات وقوع یا عدم وقوع جرم در دعاوی کیفری در محاکم کمک می‌کند. تحلیل کلام با کمک ابزارها و اصول مختلف از جمله «اصول همکاری گراییس» میسر می‌شود. از آنجا که متهم در بازجویی به دنبال آن است که زمان بازجویی را

^۱ دانش آموخته دکتری زبان‌شناسی، دانشگاه تربیت مدرس (نویسنده مسئول); forensiclinguistics@yahoo.com

^۲ دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز؛ cyrus7@yahoo.com

۱۶۰ / نقش تغییر موضوع و نقض اصول گراییس توسط متهم در بازجویی‌ها: مطالعه موردی در آگاهی تهران بزرگ

طولاً نی کند یا اطلاعات ناقص به افسر بازجو بدهد، پیوسته این راهبردها را نقض می‌کند. از سوی دیگر، بافت حقوقی و روابط قدرت اجازه نمی‌دهند متهم پیوسته موضوع را مطابق میل خود تغییر دهد یا پاسخ‌های بی‌ربط ارائه کند. در صورت بروز این اتفاق، می‌توان به لحاظ زبان‌شناسی نتیجه گرفت متهم سعی در گمراه کردن بازجو دارد. این تحقیق به صورت میدانی صورت گرفته است. نگارنده‌گان پس از مشاهده دهها بازجویی و انتخاب نمونه‌ای واقعی که در آگاهی تهران بزرگ ضبط شده است، در صدد هستند با معرفی این اصول، کاربرد آن را در بازجویی‌ها نشان دهنند.

واژه‌های کلیدی: زبان‌شناسی حقوقی، بازجویی، بافت حقوقی، روابط قدرت

۱. مقدمه

زبان‌شناسی توانسته است با پیوند خوردن با سایر علوم، شاخه‌های جدیدی از زبان‌شناسی را به وجود آورد که همگی آنها را می‌توان تحت عنوان زبان‌شناسی کاربردی طبقه بندی کرد. یکی از این زیرشاخه‌ها زبان‌شناسی حقوقی است که تنها دو دهه از عمر آن می‌گذرد. در تعریف زبان‌شناسی حقوقی، السون^۱ (۲۰۰۴)، گیبز^۲ (۲۰۰۳) و تعدادی دیگر در عباراتی مشابه می‌گویند: در چند سال اخیر، مطالعات زبان‌شناسی به شکلی آگاهانه در امور حقوقی رشد چشمگیری داشته است به‌نحوی که بیشتر کارهای این زمینه را می‌توان در زیرشاخه‌ای به نام زبان‌شناسی حقوقی قرار داد. در این رشتہ نوین، حقوق میزبان زبان می‌شود و از آن سود می‌برد به‌نحوی که زبان‌شناسی کاربردی بیش از گذشته مطرح می‌شود. این کاربرد را می‌توان در امور مختلف مشاهده کرد: زبان و کیل مدافعان، شاهدان عینی، بازجویی پلیس، قضات، آموزش ایشان، ویژگی‌های زبانی شاخص در پیام‌های تلفنی

¹ Olsson

² Gibbons

فرد مزاحم یا قربانیان آن، بررسی نامه‌های تهدیدآمیز...؛ همه این موارد نیازمند تحلیل جدی و زبان‌شناختی از سوی زبان‌شناس است.

کاری که زبان‌شناسان حقوقی انجام می‌دهند در واقع یافتن ادله زبانی است که به پلیس و قضات در کشف حقیقت در دعاوی حقوقی یا اثبات وقوع یا عدم وقوع جرم در دعاوی کیفری کمک کند. یکی از فرایندهای قانونی که برای کشف حقیقت صورت می‌گیرد، بازجویی است.

بازجویی به جمع آوری و اخذ اطلاعات صحیح و قابل اعتماد از راه سؤال کردن و قدرت ارزیابی اطلاعات کسب شده، جدا کردن و تشخیص حقیقت از دروغ گفته می‌شود. به تعبیر دیگر، بازجویی عبارت است از هنر و فن طرح سوالات کتبی و قانونی از طرفین دعوا، شهود و مطلعان واقعه، با هدف اخذ اطلاعات صحیح درخصوص وقایع کیفری به منظور تکمیل دلایل پرونده کیفری، به طریقی که حقایق به کمک تکنیک‌های لفظی و رفتاری منظم و حساب شده اخذ شود (بیانی و هادیانفر، ۱۳۸۴: ۵۹۹).

بازجو با در دست داشتن امارات و دلایل پرونده و نیز نتایج بررسی‌های آزمایشگاهی، بازجویی از مظنونان را آغاز می‌کند تا با طرح سوالات فی و تجزیه و تحلیل گفتاری سخنان مظنونان و استفاده از ابزارهای زبان‌شناختی بتواند به یکی از اهداف ذیل برسد:

۱. کشف و جمع آوری حقایق
۲. رفع مظنونیت یا اثبات بی‌گناهی
۳. اخذ اطلاعات صحیح و قابل اعتماد
۴. شناسایی مجرم و همدستان احتمالی وی
۵. اخذ اقرار و اعتراف
۶. تکمیل دلایل پرونده

در بازجویی، روابط قدرت ایجاد می‌کند که بازجو در جایگاه قدرت و متهم در جایگاه تابعیت قرار گیرد. جایگاه تابعیت باعث می‌شود متهم به سؤال پاسخ دهد و تنها

۱۶۲ / نقش تغییر موضوع و نقض اصول گرایس توسط متهم در بازجویی‌ها: مطالعه موردی در آگاهی تهران بزرگ

هنگامی این کار را انجام دهد که مورد سوال قرار گیرد. به علاوه، روابط قدرت تعیین می‌کند که چه کسی ابتدا سخن گوید، نوبت را تعیین کند و حتی تغییر موضوع دهد. از سوی دیگر، باید گفت بسیاری از متونی که توسط بازپرس یا قاضی خوانده می‌شود، از قبیل توطیق بازجو، متهم یا شاهد تولید شده است. واژگان، نحو، و قوانین حقوقی همگی نوعی راهنمای محسوب می‌شوند یعنی شناخت آنها به ما در تفکیک متن حقوقی از غیرحقوقی کمک می‌کند. این سبک زبانی در بافت خاصی شکل می‌گیرد که در آن، افراد با روابط از پیش تعیین شده در حال ایفای نقش هستند. این نوع بافت را، بافت حقوقی می‌نامیم. بافت حقوقی را می‌توان محیط یا شرایطی در نظر گرفت که رابطه سلسله‌مراتبی در آن وجود دارد. کلتارد^۱ (۲۰۱۰) می‌گوید:

بافت یک مقوله پویاست و به لحاظ اجتماعی از طریق گفتمان (ابزارهای زبانی و غیرزبانی) ساخته می‌شود. دنیای حقوقی دارای بافت غنی است یعنی رابطه سلسله‌مراتبی در آن وجود دارد که بین قاضی، وکیل، پلیس و قانون‌گذاران برقرار است. متن حقوقی دارای لایه‌های معنایی متعددی است که کاربردهای مختلف دارد.

باید گفت بافت موقعیتی که در کلیه محاکم قضایی وجود دارد، بافت فیزیکی است که روابط قدرت در آن حاکم است. به بیان دیگر، دادگاه‌ها یا کلانتری‌ها خود یک بافت موقعیتی را به وجود می‌آورند که با شکل‌گیری نوعی خاصی از روابط، یعنی همان روابط قدرت، بافت حقوقی را برای ما تداعی می‌کنند. با این توضیحات می‌توان گفت تحلیل بازجویی می‌تواند در کنار دانش‌ها و اندوخته‌های علوم انسانی، پژوهشکی، حقوق، فیزیک، شیمی، ریاضیات، زیست‌شناسی و... به کشف علمی جرم کمک کند. از این رو، زبان‌شناس به عنوان یک کارشناس خبره با ابزارهای متعددی که در دست دارد می‌تواند با تحلیل بازجویی‌ها کمک مؤثری به سیستم قضایی و پلیسی کند.

^۱ Coulthard

هدف از این تحقیق آن است که نشان دهیم چگونه اصول زبان‌شناختی در اثبات جرم و کشف حقیقت عمل می‌کنند. نگارندگان با حضور در آگاهی تهران بزرگ و مشاهده و ضبط بازجویی‌های زنده، به تحلیل آنها پرداختند. تعدادی از این داده‌ها به عنوان نمونه در این پژوهش ارائه می‌شود.

۲. روش انجام تحقیق و گردآوری اطلاعات

نگارندگان پس از مطالعه منابع مکتوب، اقدام به جمع آوری داده‌ها، اعم از شفاهی و مکتوب، در پلیس آگاهی تهران بزرگ و دادسراهای کردند. در سیستم قضایی ایران، بازجویی‌ها هم به صورت شفاهی و هم به صورت مکتوب است به این ترتیب که در آگاهی و کلانتری، بازجویی‌های انجام‌شده به صورت مکتوب در می‌آیند و سپس به دست بازپرس یا قاضی می‌رسند. بنابراین بازجویی‌های به دست آمده هم به صورت شفاهی و هم به صورت مکتوب جمع آوری و مورد بررسی قرار گرفتند. سپس نگارندگان دو اصل زبانی تغییر موضوع و اصول همکاری‌های گراییس را تحلیل کردند. نگارندگان با درنظر گرفتن روش‌شناسی، دو اصل را مدنظر قرار دادند: ابتدا بافت و روابط قدرت در بازجویی مورد بررسی قرار گرفت و سپس به این اصل توجه شد که باید برای ارتقای روایی، تعداد بسیاری بازجویی بررسی و تحلیل شود. با این وجود، به علت گستردگی کار تنها به یک نمونه اشاره می‌شود اما نتایج حاصل قابلیت تعیین دارند زیرا با ابزارهای زبان‌شناختی‌ای تبیین می‌شوند که دارای اعتبار و پایایی^۱ هستند. درنهایت با این توضیحات می‌توان گفت پژوهش حاضر به لحاظ نوع، کاربردی و ازلحاظ روش کار، تحلیلی- توصیفی است. لازم به ذکر است که بنا به تعهداتی که نگارندگان به آگاهی تهران بزرگ دارند نمی‌توانند کل بازجویی را ارائه کنند.

^۱ برای مطالعه بیشتر در مورد پایایی و روایی یافته‌های زبان‌شناختی رجوع شود به رساله دکتری زبان‌شناسی «تحلیل زبان‌شناختی جرایم زبانی در جامعه فارسی زبان ایران: رویکرد زبان‌شناسی حقوقی»، نگار مؤمنی، دانشگاه تربیت مدرس، ۱۳۹۰.

۳. روابط قدرت^۱

«قدرت» واژه پرکاربردی است که برای تجزیه و تحلیل رفتار اجتماعی بشر به کار می‌رود. این واژه‌ای است که بیشتر مردم گمان می‌کنند به طور غریزی معنای آن را می‌دانند تا زمانی که فردی جلوی آنها را می‌گیرد و می‌خواهد که این واژه را تعریف کنند. هانگ^۲ براداک^۳ (۱۹۹۳: ۳) در اثر خود به نام «قدرت در گفتار» قدرت و مفاهیم آن را این گونه تعریف می‌کنند: در ساده‌ترین حالت، می‌توان بین دو مفهوم این واژه تمایز قائل شد: «نفوذپذیری کلام^۴» و «از موضع قدرت^۵». استفاده از زبان در زندگی روزمره برای رسیدن به اهداف همان معنای نفوذپذیری کلام است. از سوی دیگر، «از موضع قدرت» به معنای بعد ارتباطی قدرت است. هنگامی که فردی دارای مفهوم دوم قدرت است، رابطه دو طرفه سلط و فرمانبرداری / تابعیت مطرح می‌شود. به عنوان مثال، رابطه سلط و فرمانبرداری در موارد نظامی نمونه‌ای از مفهوم دوم است. این دو، مفاهیم متفاوت از واژه اجتماعی قدرت هستند.

در آثار جدید پست مدرنیسم، فوکو^۶ (۱۹۷۷، ۱۹۷۱، ۱۹۶۵) به گفتمان زبان و قدرت اشاره می‌کند و در مورد قدرت‌های نهادی و دلایل کنترل آن صحبت می‌کند. آریگو^۷ (۱۹۹۶) می‌گوید: «در گفتمان قانون، زبان و قدرت با یکدیگر آمیخته می‌شوند. قدرت زبان و قانون به صورت متقابل در ایجاد و دادن اختیار به اصول اجتماعی عمل می‌کنند. این اصول به تمام افراد مربوط می‌شود». درواقع در دیدگاه پست‌مدرنیسم بر روابط قدرت در نهادهای اجتماعی بسیار تأکید می‌شود. اگر محیط یک دادگاه را در نظر بگیریم، روابط قدرت و سلسله‌مراتب حاکم در آن کاملاً مشهود است و البته بر نحوه گفتمان شرکت کنندگان آن محیط بسیار تأثیر می‌گذارد. به طور مثال، یک وکیل مدافع نمی‌تواند

¹ power relation

² Hung

³ Bradac

⁴ power to

⁵ power over

⁶ Foucault

⁷ Arrigo

در برابر رئیس دادگاه هر واژه، عبارت یا جمله‌ای را تولید کند یا تنها حکمی که قاضی صادر می‌کند قابلیت اجرا دارد نه حکم دیگران.

در بازجویی نیز روابط قدرت حاکم است و افراد شرکت کننده در آن محیط به رابطه قدرت و گفتمان بالقوه آن آگاهی دارند. به همین دلیل است که افسر بازجو سوال می‌کند و متهم پاسخ می‌دهد. این یک رابطه تعریف شده است و هیچ گاه بر عکس نمی‌شود و درست به همین دلیل بازجو به خود اجازه می‌دهد کلام متهم را هرجا که بخواهد قطع کند. افسر بازجو در هر موردی که بخواهد سوال می‌کند و متهم موظف به پاسخ گویی است؛ یعنی موضوع گفتگو، نوبت گیری برای سخن گفتن، قطع کلام، توقع برای پاسخ گرفتن همگی در دست بازجو است. در این موارد، متهم بر طبق روابط حاکم در بافت بازجویی باید مطابق موضوع پاسخ سوال را بدهد، هرگاه از او پرسشی می‌شود پاسخ دهد، کلام بازجو را قطع نکند و لو آن که کلامش قطع شود و اگر پرسشی مطرح کرد نمی‌تواند توقع پاسخ شنیدن داشته باشد. به بیان ساده، این یک سناریوی از پیش تعیین شده است که هر یک نقش خود را ایفا می‌کند.

اگر در این سناریوی از پیش تعیین شده خدشهای وارد شود بدین معناست که رابطه قدرت به درستی اجرا نشده است؛ به طور مثال متهم خود را موظف به پاسخ گویی نمی‌داند، اصل ادب را رعایت نمی‌کند یا اصول گراییس را نقض می‌کند.

۴. اصول گراییس و تغییر موضوع در بازجویی

در اینجا قسمتی از کلی یک بازجویی ارائه می‌شود. در این بازجویی به بخش‌هایی اشاره می‌شود که متهم اصول گراییس را نقض کرده یا موضوع را تغییر داده است. در گفته‌های متهم تغییر موضوع و نقض اصول گراییس فراوان دیده می‌شود. این دو اصل با یکدیگر ارتباط نزدیک دارند. تنها تفاوت ظریفی که می‌توان به آن اشاره کرد این است که در نقض راهبرد ربط در اصول گراییس، پاسخ بی‌ربط به سوالی داده می‌شود که حتی نمی‌توان آن پاسخ را با توجه به بافت موقعیت یا داشت مشترک گوینده و مخاطب توجیه کرد اما در تغییر موضوع ممکن است پاسخ بی‌ربط وجود داشته باشد یا نداشته باشد؛

نقش تغییر موضوع و نقض اصول گراییس توسط متهم در بازجویی‌ها: مطالعه موردی در آگاهی تهران بزرگ

در صورت وجود داشتن، موضوع جدیدی برای بحث نیز مطرح می‌شود. به عبارت دیگر، در نقض راهبرد ربط، تغییر موضوع وجود ندارد اما در تغییر موضوع می‌توان نقض راهبرد ربط را مشاهده کرد. کاتینگ^۱ (۷۳-۲۰۰۲) در مورد نقض اصول گراییس به چهار واژه کلیدی اشاره می‌کند. نگارندگان معانی این واژه‌ها را با توجه به تعریف مندرج در کتاب کاتینگ و فرهنگ لانگمن به دست آورده‌اند. این چهار واژه عبارتند از:

- نادیده گرفتن^۲: هنگامی که فردی به صورت عمدی از قانون یا قاعده‌ای سرپیچی کند بدون آن که سعی نماید آنچه را که انجام می‌دهد، پنهان کند (لانگمن، ۶۱۵: ۲۰۰۶). به عبارت دیگر، در یک تعامل دونفره که هر دوی افراد به دنیا و دانش یکدیگر آشنایی دارند، یکی از ایشان عبارتی را به عمد به زبان نمی‌آورد زیرا می‌داند طرف مقابل می‌تواند عبارت ناگفته را استنباط کند.

- نقض کردن^۳: هنگامی که فردی از یک قرارداد رسمی، قانون یا قاعده‌ای سرپیچی کند یا کاری برخلاف آن انجام دهد (لانگمن، ۱۸۴۰: ۲۰۰۶). به عبارت دیگر، در یک تعامل دونفره، یکی از ایشان با علم به دنیا و دانش طرف مقابل، عبارتی را به عمد به زبان نمی‌آورد زیرا می‌داند طرف مقابل نمی‌تواند عبارت ناگفته را استنباط کند؛ یعنی به عمد سعی در ایجاد یک تلویح گمراه‌کننده دارد.

- تعدی کردن^۴: هنگامی که فردی کاری را برخلاف قانون یا حقوق فردی شخصی انجام دهد (لانگمن، ۸۳۴: ۲۰۰۶). به عبارت دیگر، در یک تعامل، تخطی به علت عملکرد ناقص زبانی رخ می‌دهد. به نظر نگارندگان، این عبارت می‌تواند یک مفهوم پوششی برای دو عبارت «نادیده گرفتن» و «نقض کردن» باشد.

¹ Cutting

² flout

³ violate

⁴ infringe

- کناره گرفتن^۱: هنگامی که فردی از انجام وظیفه سرباز زند (لانگمن، ۲۰۰۶: ۱۱۵۷). به عبارت دیگر، در یک تعامل دونفره، از دادن اطلاعات بنا به علل گوناگون مانند مسائل اخلاقی، اجتناب شود. به طور مثال، گوینده عذرخواهی کند و مطلبی را نگوید.

- در بافتی مانند بافت بازجویی که متهم موظف به پاسخ‌دهی است، تغییر موضوع و نقض اصول گرایس هدفمند صورت می‌گیرد. به نظر نگارندگان، متهم با چنین ترفندی سعی دارد بازجویی را به انحراف بکشاند و حتی ایجاد ترجم کند. حروف اختصاری «ب» و «م» به ترتیب نشان دهنده بازجو و متهم است. توضیح بیشتر در مورد تغییر موضوع داخل پرانتز و توضیح در مورد بافت، داخل { } ارائه می‌شود.

بافت موقعیت گفتمان: این پرونده مربوط به سارقی است که شب گذشته به جرم سرقت، قمه‌کشی و شرب خمر در ملاً عام دستگیر شده است. متهم ۲۱ ساله و متاهل است و گمان می‌کند پلیس از سرقت‌های وی بی‌اطلاع است. متهم چشم‌بند دارد و از حضور نگارندگان در مکان بازجویی بی‌خبر است. او در مورد تعداد خط تلفن خود به بازجو دروغ گفته است و ادعا می‌کند که مدتی گوشی خود را گم کرده است.

۴. ۱. تغییر موضوع^۲

در این بخش، قسمت‌هایی از بازجویی ارائه می‌شود؛ آن‌گاه در مورد آنها توضیح خواهیم داد. لازم به ذکر است که موضوع باید در ترجمه لحاظ شود؛ به علاوه تحلیل داده‌ها با کمک «تغییر موضوع» و «اصول گرایس» انجام می‌شود بنابراین تغییر موضوع و اصول گرایس را به طور مجزا به صورت عنوان به کار برده ایم.

(۱)

ب: چطور شد که پیداش کردی؟ $\left\{ \text{منظور گوشی همراه} \right\}$

¹ opt out

² topic shift

۱۶۸ / نقش تغییر موضوع و نقض اصول گرایس توسط متهم در بازجویی‌ها: مطالعه موردی در آگاهی تهران بزرگ

م: گفتم، آخه باربری اینا شمارم داشتن، گفتم به پسرعمه‌ام که خط را بیار می‌خواه
برای کار. (باربری ← پسرعمه نیاز برای کار. نه تنها پاسخ واضح نیست، سه موضوع
پی‌درپی مطرح می‌شود.)

ب: خُب.

م: ازش گرفتم.

ب: گوشی چرا خاموش مونده بود؟

م: چون زنگ می‌خورد خانم چیز می‌کرد. (طرح موضوع خانوادگی)

ب: واضح صحبت کن.

م: به خدا همون بود که گفتم.

(۲)

ب: گوشی رُ خاموش کردی یا دادی دست پسرعمه‌ات، گفتی دست اون باشه؟

م: سیم کارت دست اون بود. او^{نَم} زن و بچه داره، بعد یه ماه چیز کردم. (مورد تأیید
بودن پسرعمه به علت متأهل بودن)

(۳)

ب: همسرت کجاست؟

م: هنوز عروسی نکردیم.

ب: سوال من اینه که آخرین باری که رفتی پیش خانومت موندی کی بود؟

{ تکرار سوال برای چندین بار }

م: مادرش راضی نبود به ازدواج ما، پدر من هم راضی نبود. (داشتن مشکل خانوادگی و
توجیه نبردن همسر به خانه شخصی خود)

(۴)

ب: چند دقیقه اونجا بودی؟ } منظور خانه پدر زن {

م: رفت و آمد داشتم دیگه، می‌رفتم می‌اوهدم، مشکل نداشت. (داشتن روابط حسنی با
خانواده همسر)

(۵)

ب: پس اوّلم نخوندی؟

م: نه دیگه! رفتم کربلا سری اول. (داشتن انگیزه‌های مذهبی)

(۶)

ب: چه مدتی هست که عادت داری که سر کوچه بشینی و مشروب بخوری علنی؟

م: من، خونه نمی‌تونستم بخورم، ولی سر کوچه هم بخوداد چیز باشه، سر کوچه هم نمی‌خورم. (توجیه شرب خمر علنی به جای پاسخ مرتبط)

ب: ای بابا... چه مدتی عادتی داری این کارُ بکنی؟

م: مثلاً اگه جایی نبوده، سر کوچه بوده. (توجیه شرب خمر علنی به جای پاسخ مرتبط)

ب: چه مدت؟ چند ساله این کارُ می‌کنی؟

م: ۲ ساله، ۲، ۳ ساله.

(۷)

ب: اسی کیه؟

م: اون دیروز از مکه او مددش. (داشتن انگیزه‌های مذهبی)

ب: چی؟

م: دیروز از مکه او مدد. (داشتن انگیزه‌های مذهبی)

ب: چه کار دارم از کجا او مده؟!

(۸)

ب: بابات عاشق سینماست؟

م: فیلم.

ب: فیلم؟

م: بله. مریض هم هست فیلم زیاد نگاه می‌کنه خونه. (ایجاد ترحم)

۱۷۰ / نقش تغییر موضوع و نقض اصول گرایس توسط متهم در بازجویی‌ها: مطالعه موردی در آگاهی تهران بزرگ

در این بازجویی، علی‌رغم آن که با توجه به بافت حقوقی و روابط قدرت در روند بازجویی، متهم از شانس و اقبال کمی برای تغییر موضوع برخوردار است، ۳۰ بار تغییر موضوع با جواب‌های بی‌ربط دیده شد؛ یعنی به‌طور میانگین هر ۳۰ ثانیه، یک موضوع جدید مطرح شد. به نظر نگارندگان تنها یک پاسخ وجود دارد و آن این که متهم قصد گمراه کردن بازجو را دارد یا واقعیتی را پنهان می‌کند که می‌تواند به ضرر او باشد. چنین روندی از سوی متهم که در روابط قدرت در جایگاه تابعیت قرار دارد، منطقی به نظر نمی‌رسد. نتیجه آن که استدلال زبان‌شناختی با نظر و استدلال افسر بازجو هماهنگی دارد؛ یعنی آنها نیز نتیجه گرفته‌اند که متهم دروغ می‌گوید و این کار را احتمالاً با حس پلیسی یا اطلاعات ضمنی یا قبلی انجام دادند. می‌توان گفت این برداشت زبان‌شناختی با برداشت پلیسی همسو و هم‌راستا است.

۴.۲. اصول گرایس

«اصل همکاری فرض می‌کند که مشارکت ارتباط افراد باید آن چیزی باشد که در مرحله مورد نظر مورد نیاز است. برای ارتباط سالم و قابل فهم باید قواعدی وجود داشته باشد که افراد در هنگام ارتباط با یکدیگر آنها را رعایت کنند. به عبارت دیگر، «اصل همکاری» به این صورت بیان می‌شود که در مکالمه در هر مرحله‌ای که باشد، چنان شرکت کنید که هدف مورد توافق تامین شود، یا با سیر کلام شما همسو باشد.» (گرایس، ۱۹۷۵: ۴۵).

یول (۲۰۰۰: ۳۶-۳۷) به نقل از گرایس ارتباط سالم، کامل و قابل فهم را مبتنی بر راهبردهای چهار گانه^۱ زیر می‌داند:

- راهبرد کمیت:^۱

الف: به اندازه مورد نیاز اطلاعات دهید.

ب: بیشتر و کمتر از حد نیاز اطلاعات ندهید.

^۱ quantity

در بازجویی های پلیس و محاکم قضایی، شرط کمیت به عنوان یک اصل کلی غالباً از طرف مظنون یا متهم نقض می گردد. با توجه به این که هدف از انجام بازجویی، گرفتن اطلاعات لازم از مظنون یا متهم است، اگر بخواهیم از میان بازجویی های واقعی، مصداقی برای شرط کمیت طرح نماییم، می توان به متن کامل یک بازجویی اشاره کرد که در ابتدای بازجویی، مظنون منکر ارتکاب هرگونه جرمی است در حالی که در پایان یک بازجویی موفق جرایم ارتکابی را می پذیرد. در نتیجه، به نظر نگارندگان راهبرد کمیت معمولاً در «کل» یک بازجویی صدق می کند.

- راهبرد کیفیت^۱ :

الف: مشارکت بر مبنای واقعیت و راستی صورت گیرد. (دروغ نگویید)

ب: آنچه را که معتقدید غلط و نادرست است نگویید.

ج: آنچه را که برای آن شواهد و مدارک کافی ندارید بیان نکنید. (مستند صحبت کنید)

- راهبرد ربط^۲ :

مرتبه با موضوع صحبت کنید. (بی ربط سخن نگویید)

- راهبرد شیوه^۳ :

الف: واضح و شفاف سخن بگویید.

ب: سخنان قابل درک باشند. (گنگ و مبهم سخن نگویید)

ج: سخنان مختصر و موجز باشد. (از دراز گویی و دراز نویسی پرهیز شود)

د: عبارات پیوستگی و نظم داشته باشند.

¹ quality

² relation

³ manner

۱۷۲ / نقش تغییر موضوع و نقض اصول گرایس توسط متهم در بازجویی‌ها: مطالعه موردی در آگاهی تهران بزرگ

مشاهده و تجربیات نگارندگان نشان می‌دهد که اصول گرایس یکی از پرکاربردترین مواردی است که در بازجویی عمدتاً توسط متهم نقض می‌شود^۱. همان طور که پیش از این گفته شد، تغییر موضوع و نقض اصول گرایس یا یکدیگر مرتبط هستند، بنابراین مثال‌های زیر، که از بخش قبل گرفته شده است و برای سهولت مجدد تکرار می‌شود، نه تنها پاسخ بی‌ربط دارد بلکه طرح موضوع جدیدی مانند داشتن انگیزه‌های مذهبی است. در اینجا تحلیل بازجویی‌ها با توجه به چهار عبارت کلیدی گفته شده ارائه می‌شود:

(۹)

ب: اسی کیه؟

م: اون دیروز از مکه اومندش. (داشتن انگیزه‌های مذهبی)

ب: چی؟

م: دیروز از مکه اومند. (داشتن انگیزه‌های مذهبی)

ب: چه کار دارم از کجا اومنده؟!

(۱۰)

ب: پس سال اول نخوندی؟

م: رفم کربلا سری اول. (نقض کردن؛ زیرا متهم جواب بی‌ربط می‌دهد و در واقع سعی می‌کند یک تلویح گمراه‌کننده بسازد).

(۱۱)

ب: از خلاف کارای خزانه کی می‌شناسی؟

م: من می‌گم که تو خلاف نیستم. (کناره گرفتن؛ متهم از دادن جواب طفره می‌رود).

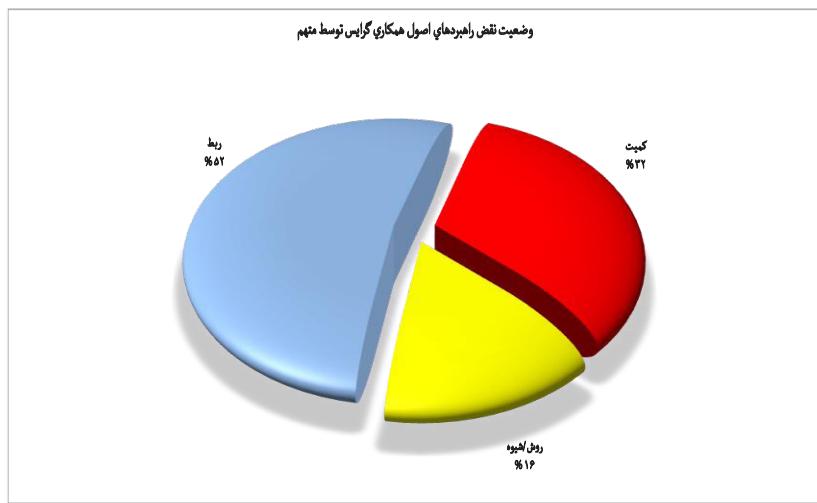
(۱۲)

ب: چرا پس گفتی خط دوم ندارم؟

^۱ برای مطالعه بیشتر رجوع شود به پایان نامه کارشناسی ارشد زبان‌شناسی، انتش راهبردهای کاربردشناختی زبان در کشف جرم؛ رویکرد زبان‌شناسی حقوقی، سیروس عزیزی، دانشگاه آزاد اسلامی، بهمن ۱۳۸۹.

م: من فکر کردم می‌گی دستمه یا چیزه، خط اونم هیچ کس شمارش نداره اون.
(تعذی کردن؛ متهم جواب مبهم می‌دهد و عملکرد ناقص زبانی شکل می‌گیرد و پیام به طرف مقابل منتقل نمی‌شود.)
ب: حرف من تفسیر کردی؟!
م: بله؟

نکته: در بافت بازجویی عمدتاً متهم از اصل «نادیده گرفتن» استفاده نمی‌کند، بر عکس سعی می‌کند از سه اصل دیگر استفاده کند. بررسی بازجویی‌ها نشان می‌دهد که اصول گرايس در موارد متعدد نقض می‌شود و در این مسیر بیش از همه متهم این کار را با نقض راهبرد ربط انجام می‌دهد. در شکل زیر، نتیجه تحقیقات انجام شده را مشاهده می‌کنید.

شکل ۱. نقض راهبردهای اصول همکاری گرايس توسط متهم

۵. نتیجه‌گیری

زبان‌شناسی حقوقی علم نوینی است که با مرتبه کردن زبان‌شناسی به حوزه حقوق سعی دارد در محاکم قضایی مؤثر باشد. زبان‌شناسان با ارائه اصول زبان‌شناختی در حل و فصل دعاوى کيفرى و دعاوى حقوقى نقش ايغا مى‌کنند. يكى از مواردي که زبان‌شناس

می‌تواند در کشف حقیقت به پلیس یاری دهد، تحلیل بازجویی‌ها است. بازجویی به معنای کشف حقیقت از طریق پرسش و پاسخ است. بررسی بازجویی‌ها نشان می‌دهد که اصول همکاری گرایس توسط متهم اغلب نقض می‌شود و متهم این کار را با نقض راهبرد ربط انجام می‌دهد. نقض راهبرد ربط می‌تواند به تغییر موضوع مرتبط باشد تا آنجا که متهم می‌تواند هم زمان با نقض راهبرد ربط، موضوع را تغییر دهد. نقض اصول گرایس و تغییر موضوع آنجا اهمیت پیدا می‌کند که سخن از بافت حقوقی در میان باشد. در بافت حقوقی، روابط قدرت کاملاً حاکم است به نحوی که بازجو در جایگاه تسلط و متهم در جایگاه فرمانبرداری و تابعیت است. بنابراین در بافتی که جایگاه قدرت و تسلط موضوع را تعیین و سوال می‌کند، نقض آن از سوی جایگاه تابعیت و زیرپا گذاشتن راهبرد ربط هدفمند است زیرا سناریوی تعیین شده بازجویی چنین اجازه‌ای را نمی‌دهد. در نتیجه می‌توان گفت متهم با چنین کاری، سعی در بیراهه کشاندن بازجو و ایجاد تلویح گمراه‌کننده دارد.

منابع

بیابانی، غلامحسین و سید‌کمال هادیانفر (۱۳۸۴). *فرهنگ توصیفی علوم جنایی*. تهران: نشر تأویل.

عزیزی، سیروس (۱۳۸۹). نقش راهبردهای کاربردشناسی زبان در کشف جرم: رویکرد زبان‌شناسی حقوقی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. تهران. دانشگاه آزاد اسلامی.

Arrigo, Bruce A. (1996). *The Contours of Psychiatric Justice: A Postmodern Critique of Mental Illness*. New York: Garland Publishing.

Coulthard, Malcom (2010). *Handbook of Forensic Linguistics*. UK: Routledge Publication.

Cutting, Joan (2002). *Pragmatics and Discourse: A Resource Book for Students*. London & New York: Routledge.

Gibbons, John (2003). *Forensic Linguistics: An Introduction to Language in the Justice System*. USA: Blackwell Publishing.

Longman Contemporary Dictionary (2006). USA: Longman Publication.

Olsson, Jonson (2004). *Forensic Linguistics: An Introduction to Language, Crime and the Law*. London: Continuum.

Sik Hung NG & J. James Bradac (1993). *Power in Language*. vol. 3. London: SAGE Publications.

Yule, George (2000). *Discourse Analysis*. New York: Cambridge University Press.

Role of Topic Shift and Violence of Grice Principles in Interrogation: Forensic Linguistics¹

Negar Momeni²
Cyrous Azizi³

Received: 2011/02/04
Accepted: 2015/04/06

Abstract

Forensic linguistics is a new interdisciplinary branch of applied linguistics and law which utilizes language and linguistic evidence to analyze spoken and written texts technically. It helps police and judges to uncover the truth in lawsuits or proves the occurrence or non-occurrence of a crime in criminal cases in the courts. Discourse analysis is feasible using several tools and principles, including "Grice cooperative principles". This study aims to show the role of changing the subject and violation of Grice cooperative principles in interrogations. That is, the accused seeks to prolong the duration of the investigation or provide incomplete information to the interrogator officer which consistently violates these strategies. On the other hand, the legal context and power relations do not allow the accused to change the subject according to his

(DOI): 10.22051/JLR.2015.2094

2. PhD Linguistics, Tarbiyat Modares University, forensiclinguistics@yahoo.com
3. MA Linguistics, Islamic Azad University, cyrous7@yahoo.com

own desire or give irrelevant answers constantly. If this happens, it can be concluded that the accused tried to mislead the interrogator in linguistic terms. This research is a fieldwork study. After tens of observations of interrogations recorded in Tehran Police Bureau, the real samples were selected, classified and studied. The authors seek to introduce these principles and demonstrate their use in interrogations.

Keywords: *forensic linguistics, interrogation, legal context, power relations*